

paa ubetinget at lægge Skatten eens paa dem Alle og da give Enkelte en Erstatning af Statskassen. Naar dette Forslag ikke vedtages, er det utvivlsomt, at der er et Hul i Loven, et Hul, som jeg er bleven opmærksom paa ved Forhandlingerne i Thingene, og som jeg selv har været betænkt paa at afhjælpe. Den ærede Ordfører vil jo ogsaa vide, at det Forslag, han har opstillet, egentlig først er stillet af mig til 2den Behandling, aldeles i samme Form, hvori det nu foreligger, men af mig blev taget tilbage eller rettere forhindret fra at komme frem, deels fordi jeg ønskede at conferere med min ærede Collega, Cultusministeren, inden det kom til Behandling, og deels fordi jeg blev gjort opmærksom paa, at der var bortarvesfæstet Steder, for hvilke der ved samme Leilighed burde søges en Ordning. Det var netop for at tilvejebringe denne, at en Conference har fundet Sted imellem Udvalgets Fleertal og mig imellem 2den og 3die Behandling. Det er ganske vist saa, at der imod dette Forslag kan indvendes, at der kan være Eiendomsoverdragelser, der ligne Arvesfæstehold, uden at være det. Ja, det benægter jeg ikke, skjøndt jeg ikke veed noget Exempel derpaa nogetsteds; men Resultatet vil da blive, at disse ikke tages med i Loven, men naturligvis fortolkes i Overensstemmelse med dens Ord, og er Forholdet i enkelte Tilfælde ikke Arvesfæste, kan Loven ikke finde sin Anvendelse derpaa. Det er fremdeles ogsaa muligt — jeg tør ikke benægte det, men jeg veed det ikke —, at der kan være Eiendomme, som kun have en ganske lille Afgift at svare til Præstekaldene; i saa Fald bliver den Stat, som de komme til at svare, aldeles den samme, de faae kun den samme lille Afgift at svare til Staten. Der findes en aldeles tilsvarende Bestemmelse, hvor der er Tale om, at Gammelstatten skal liquideres i den Canon, der skal svares til Staten. Jeg er overhovedet ikke istand til at kunne see rettere, end at Eierne af disse Arvesfæstejorder ville blive stillede aldeles ligesom andre Skattehydere, kun med den Forskjel, at, istedetfor at den Ene faaer sin Liquidation i Afgiften til Statskassen, faaer den Anden sin Liquidation i Afgiften til Præstekaldene. Spørgsmaalet bliver egentlig, om der er Noget til Hinder

for at formindste Præstekaldenes Indtægter med det Beløb, som vil være at udrede af Vedkommende gennem Gammelstatten. Dette er Spørgsmaalet, og har man overvundet det, troer jeg, at man uden Betænkelighed kan vedtage det Forslag, som er stillet af Udvalgets Fleertal. — Det første af Udvalget stillede Forslag til § 4 anseer jeg for en reen Redaction, som ikke kan fremkalde nogen Bemærkning fra min Side.

Raben: Ibet jeg i det Hele taget kan henholde mig til det, som er udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) og af det ærede Medlem, for Ribe Amts 3die Valgkreds (Kühnel), skal jeg ikke gaae vidtløftigt ind paa Sagen, men blot tillade mig at udtale for det høie Thing, at det ikke er noget aldeles Ubetydeligt, som her er Tale om. Jeg kjenner flere Præstekald, hvorfra der er meget betydelige Arealer bortarvesfæstede; jeg kjenner saaledes et Præstekald, hvorfra der allerede er bortarvesfæstet omtrent 100 Tønder tildeels meget gode Jorder, og hvorfra der i disse Dage — saavidt jeg veed idag — vil blive bortarvesfæstet endnu 100 Tønder Land. Jeg kan ikke indsee, hvorfor man ikke skal gribe Leiligheden til nu i denne Lov at lægge Gammelstat paa disse Jorder. Jeg troer ikke, at det kan skee, naar man ikke vedtager det Endringsforslag, som vi have stillet under Nr. 3. Naar den ærede Ordfører sagde, at han troede, at der var endeel Eiendomme, som eengang for alle havde betalt en vis Kjøbesum, og hvoraf Arvesfæsteafgifterne saaledes vare meget ringe, da troer jeg ikke, at dette har fundet Sted, navnlig ikke, saavidt mit Kjenntskab rækker. Jeg troer snarere, at det Mødsatte har fundet Sted, thi, saavidt jeg veed, have de fleste af disse Eiendomme aldrig betalt en eneste Skilling i Kjøbesum; derimod er der lagt en ret betydelig Arvesfæsteafgift paa dem, især paa dem, hvis Arvesfæstecontract ikke er af en meget gammel Datum. Naar den ærede Ordfører endvidere har sagt, at Fleertallet gaaer aldeles bort fra de Grundprinciper, hvorpaa Loven er bygget, nemlig at Gammelstatten skulde beregnes efter de gamle Skatter, der hidtil have hvilet paa Eiendommene, troer jeg, at den ærede Ordfører